

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas V. Post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

quantumuis tenuibus principijs Eu-
angelicæ prædicationis æterni Patris
glorificatio, & tot millium animarum
conuersio esset promanatura? Zelus
gloriæ Dei & salutis animarum.

De perfecta fidei di- gnitate, proprietati- bus & fundamentis.	} 6. p. med. {	VI.
De actibus fidei per- fectè exercendis.	} 2. {	VII.

Dominica V. post Trinitatem.

De Christo docente ex nauis Petri.

Luc. 5.

5. Heb-
dom.
post
Trinitatē
I.

I. **C**Hristus irruentes turbas docet
è nauicula Petri paululum à ter-
ra reducta. Quātus ardor Christi ver-
bi diuini seminandi, quanta deuotio
populi audiendi? quomodo exultare
Christus præuidens ex nauicula Petri,
id est, Romana Ecclesia, inter tempe-
states fluctuatura, non mergenda, si-
dem toto orbe propagandam, simulq;
tantam hominum multitudinem olim
conuertendam? Zelus gloriæ Dei, &
conuersionis populi.

II. *Vi cessauit loqui, dixit Simoni: duc in
altū, & laxate retia vestra in capturā, quā*

H h 2

respon-

respondit, *Præceptor, tota nocte laborantes, nihil cepimus, in verbo autem tuo laxabimur.* Et cum hoc fecissent, concluderunt piscium multitudinem copiosam. En typum sæcularium in vasto mari huius mundi piscantium & nihil capientium, quia piscantur in nocte peccati mortalis, in nocte mundanæ vanitatis, intendentes opes, honores, voluptates; in nocte mortis, pœnitentiam in horam mortis differentes: item religiosorum in studio propriæ alienæq; perfectionis laborantium, & parum proficientium, quia piscantur & ipsi gemmas gratiæ & gloriæ in nocte impuræ intentionis: in nocte repiditatis: in nocte procrastinationis veræ conuersionis. O quàm feliciter hi omnes piscarentur, si culpas expiando, intentionis oculum mundando, teporem excutiendo, promptè diuino instinctu parendo, Petrum imitarentur! Feruor maturæ conuersionis; puræ intentionis, promptæ obedientiæ.

III. Petrus obstupefactus procidens ad genua Iesu, dicensque: *Exi à me Domine, quia homo peccator sum:* audire meretur: *Noli timere, ex hoc erunt homines capiens:* Quanta illa Petri humilitas, sic se deprimentis at quantò

ma.

maior Christi benignitas, sic illum vicissim exaltantis? quanta Petri charitas, Christo nauiculā suam tam promptē offerentis? at quantō maior Christi liberalitas, vniuersalis Ecclesiæ nauim illi committentis? Humiliatio, erga Deum liberalitas.

De testimonio Ioannis de Christo, & vocatione primā Andrea. Ioan. I. II.

I. Ioannes cum pridie Sacerdotibus & Leuitis ad se missis de Christo post se venturo testimonium perhibuisset, cuius non esset dignus corrigam calceamenti soluere, altera die videns Iesum ad se venientem, palam ait: *Ecce Agnus Dei, ecce, qui tollit peccata mundi. Hic est de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est, quia prior me erat. Vidi Spiritum descendentem quasi columbam, & mansit super eum, hic est Filius Dei.* Quanto zelo sui deprimendi, & Christi exaltandi hæc dixerit, quos internos reuerentiæ, amoris, zeli, gaudij de gloria eiusdem affectus adiunxerit? quā se felicem & indignum simul reputarit, cui verbum Incarnatum coram cernere, digitis ostendere, mundoque propalare concessum foret.

foret? Humilitas, gratitudo, amor, & zelus gloriae Christi.

II. Altera autem die iterum respiciens Iesum ambulantes, ait duobus discipulis suis, quorum vnus Andreas erat: *Ecce Agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum.* Quantus zelus Ioannis gloriam Christi augere vnicè desiderantis & gaudentis! quantò maior Christi horum, omniumque salutem sitientis, ideoque tam efficaciter post se trahentis? Zelus gloriae Christi, gratitudo, amor vocationis.

III. Conuersus Iesus, & videns eos sequentes, dicit eis: *Quid queritis? Qui dixerunt: Rabbi ubi habitas? Dicit eis: Venite, & videte. Venerunt, & viderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo.* Quanta Christi Domini suauitas tam benignè suos peculiariter dilectos ad se allicientis, & tam efficaciter in funiculis charitatis trahentis, lactantis eos, ducentis in solitudinem, & loquentis ad cor eorum? quanta illorum felicitas, qui innocentes & reuerti adhæreat illi, & preuenti peculiaris gratia sic se pellici, trahi, lactari, duci moueri sinunt? *Quam beatam illi diem duxerunt, quam beatam noctem! quis est*

Ose. II.

& 2.

Psal. 24.

D. Aug.

tr. 7. in

Ioan.

qu

qui nobis dicat, qua audierint illi à Domino? quàm beatos dies, quàm beatas noctes ducunt etiam omnes alij, qui simili modo à Domino vocantur? quàm extraordinarias illustrationes, quàm suaues impulsus, cum mira pace & dulcedine mentis superante omnem sensum experiuntur, vt exclamare libeat: *Trahere nos post te, curremus in odorem unguentorum tuorum?* Amor, gratitudo, feruor cooperandi gratiæ vocationis.

Cant. II

De Petro per Andream, & Nathanaele
per Philippum ad Christum adducto. Ioan. I.

III

I. **A**NDreas frarrem Simonem ad Christum, ceu verum Messiam, adduxit: quem is intuitus dixit: *Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas, id est, Petrus.* Quàm gratus fuerit Christo zelus Andream primi sui discipuli pro salute fratris & gloria magistri promouenda tam solliciti? quàm copiosè hunc Dominus remunerarit: nouis charismatis illi impertitis? quàm Christi exultatio de conuerso Petro, futuro suo in terris vicario? quàm raris primo intuitu mentem eius diuinæ lucis radijs illuminarit, & amoris

H. h. 4

ris

ris facibus inflammarit. O quàm felix, quisquis sic à Christo respici meretur! Zelus animarum, amor Iesu & vocationis.

II Philippus similiter postero die à Christo ad sequendum se inuitatus; Nathanaelem aduentu veri Messiae monitum secum ad eundem deducit. quanto Philippi zelo, Nathanaelis bono, Christi gaudio? Affectus ijdem.

III. Videns Iesus Nathanaelem ad se venientem dicit de eo; *Ece verus Israelita, in quo dolus non est.* quærentiq; illi: *Vnde me nosti?* ait: *Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te.* moxq; is mirè illuminatus & inflammatus exclamat: *Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel.*

Quanta bonitas & charitas Christi erga rectos corde, quos sic oculis misericordiæ respicit, in innocentia conseruat, gratia præuenit, vocat, illuminat, inflammat? Gratitude, amor Iesu & vocationis.

IV. *Defugatus è templo. Ioan. 2.*

I. **C**Hristus circa Pascha è Caparnaò Ierosolymam ascendit, templumq; negotiatoribus refertum reperiens mi è indoluit, cum videret nò solum

solùm toto orbe diuinum cultum æterno Patri debitum, in tot delubris demonibus sacrilegè tribui, sed in ipso etiam vnico templo, veri Dei laudibus & sacrificijs dedicato, res profanas tractari, lucra quæri, quæ Dei sunt, negligi. At quantò intensius doluit, præuidens subsequen- tibus sæculis etiam à fidelibus, imò à tot diuino seruitio consecratis res diuinas tam oscitanter tractari, imò toties profanari, tam parum & frigidè diuinæ gloriæ & salutis aliorum promouendæ inuigilari, tam auidè sollicitèque lucris temporalibus, voluptatibus, & honoribus inhiari! Dolor de cultu diuino passim neglecto, & nostra in rebus diuinis socordia.

II. Et factò è funiculis flagello, omnes eiecit è templo, nummulariorum effudit æs & mensas subuertit, & vendentibus columbas dixit: *Auferte ista hinc.* Quàm feruens & intrepidus fuit hic zelus Saluatoris, vt solus omnes illos templi profanatores aggredi auderet! quàm fortis & potens, vt omnes penè exanimaret, & sin stuporem verteret! quàm denique suavis & benignus, vt non acrius in illos sæuiret, sed paterno flagello potius terreret?

H h 5

At

At quantò ille eius zelus feruentior, fortior, potentior, & benignior fuit, quod tam diris postmodum flagellis dilaniandum se vtrò offerre dignatus sit, vt ab æternis nos cruciatibus liberaret! Amor, gratitudo, zelus gloriæ Dei fortis & suavis.

III. Quærentibus Iudæis signum ad comprobandam potestatem istud audendi, duplex ijs signum assignat: *Soluite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud.* quod illi non intelligentes calumniantur. O quale signum infinitæ eius charitatis, quod templum corporis sui, in quo habitat plenitudo Diuinitatis corporaliter, permiserit per durissimos cruciatus dissolui! quale signum eiusdem diuinæ potentia, quod propria virtute illud dissolutum gloriosius resuscitarit! Amor, gaudium de gloria Christi, fuga temerarij iudicij.

y.

De Nicodemo. Ioan. 3.

I. **N**icodemum genere & doctrina nobilem nocte clam, ob respectum humanum, venientem ad se Iesus benignè excipit, nec statim eum reprehendit, sed sensim in cognitionem propriæ ignorantia deducit, ac deina.

deinde discretè arguit, pleniusque instruit, atque ad fidem & amorem sui perducit.

Quoties similem charitatem tibi, quantumvis imperfectè resipiscenti, exhibere dignatus est per internas inspirationes, per Confessarios, Superiores? an non æquum, ut ei te gratum exhibeas, & simili modo proximos tibi commissos ad Christum trahere satagas? Gratitude, amor, suavis & discretus zelus salutis animarum.

II. Christus Nicodemo ruditatem suam proderenti præcipua fidei capita tradit, uti de Baptismo, Pœnitentia, Ss. Trinitatis mysterio, de Filij Dei Incarnatione, Passione, Ascensione, Vita æterna. quanto zelo eius, omniumque quos per ipsum instrui optabat, salutis ac perfectionis promovendæ, quanto pondere sententiarum, quanta energia verborum hæc sublimissima mysteria illi explanârit, simulque desiderarit omnes ad clariorem illorum cognitionem, maioremque æstimationem inducere, & vitam eorum notitię conformare, nobisque perfectissimam formam eadem rudioribus tradendi relinquere? Gratitude pro dono fidei, zelus animarum.

Hh. 6

III. My-

III. Myſterium Paſſionis & Crucis ſuæ, & finem eius vehementius inculcat, ſicut Moyses exaltauit ſerpentem in deſerto. ita exaltari oportet Filium hominis, ut omni, qui credit in ipſum, non pereat, ſed habeat vitam æternam, ut oſtendat Patri honorificentiffimam, ſibi gratiſſimam, nobiſque ſaluberrimam eſſe eius piam recordationem, affectuoſam applicationem, & ſeriam imitationem. Gratiſſimo, zelus Chriſtum crucifixum imitandi, eiufque merita ſibi applicandi.

VI.

De perfectæ ſpei præſtantia, conditioni-

VII.

bus, & fundamentis.

De Actibus ſpei perfectè eliciendis, & in-

6. Hebd.
poſt
Trinit.

citamentis.

I. Dominica VI. poſt Trinitatem.

De iuſtitia Phariſæorum. Matt. 5.

I. **N**iſi abundauerit iuſtitia veſtra plus quàm Scribarum & Phariſæorum, non intrabitis in regnum cælorum. Phariſæica iuſtitia ſeu perfectio in his deficiebat. 1. Non erat pura, quoad intentionem, quærebant enim illi in ea vanam